

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Народні Організації України м. Львова на їх зборах в дні 20 вересня н. р. ухвалили підняти рішучий протест проти акції кримінального світу

czem z § 298 uk. uznal dokonanie 10. wrze-
nia 1923 roku kradzieży za usprawiedliwioną;
zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał
w swym § 493 p. 1, tekst dalszego rozporo-
ządzenia tego pisma drukowanego. Za-
wieszczenia tego pisma drukowanego, by o-
razem wydawać się nakaz odpowiedzialności
redaktorowi tego czasopisma, by ostatecznie
niezależnie i to na pierwszemu stronie. Niewyko-
nanie tego nakazu podlega za sobą następ-
stwa przewidziane w § 21 ust. 2, art. 15,
XII, 1862 Dz. p. p. Nr. 6, z 1863 t. i. za-
sadnie za przekroczenie na grzywnę do
400 zł. p. Łódź dnia 21. września 1923 r.
Niegierski

Під стягом „демократії“.

Прмова сенатора 33. Чернівецького на пленумі сенату 17. вересня 1925. р.
при обговорюванні земельного закону.

(Продовження.)

Польща переводила польонізацію наших земель, прикриваючись все якимсь плащиком. Ранішні наїзники опрацьовували свої наїзди високим задоволенням насення культури на Схід — і забирали батьківську землю наших боярам, які під культурним оглядом стояли багато вище від тодішніх Поляків, прилучаючи ці землі до т. зв. коронних лісів, що їх поділяли потім між польську шляхту. Потім загарбується землею в ілюзії вічного селянина бушім го в імя різних вищих загальних інтересів господарської природи. Оскільки зі святим хрестом іде на схід польський ксьондз, щоб на „справжню“ католицьку віру навертати „схизматиків“, при чому під ріжними мотивами й на ріжний лад забирається в отих „схизматиків“ церковну землю, будинки, православні церкви й монастирі. Скільки ж коштів зростає, їх маєток теж росте, але меншає маєток православних церков, монастирів і церковних братств і меншає їхній вплив на український і білоруський народ, а де знову відомо відбивається на культурному рівні нашого народу. Ведеться робота по суті антикультурна й антихристиянська, але польське громадянство називає все це виконанням через костел якоїсь історичної місії польського народу на сході. Наш народ, який на своїй батьківській землі завжди творив і тепер творить більшість, завдаючи тим антикультурним і антихристиянським польським впливам і завдяки їй вашій ославленій історичній діяльності на сході, є позбавлений великої частини своїх земель, свого національного багатства, і примушений не раз кидати свій рідний край та емігрувати, як це діється головню у Східній Галичині. Але все воно знаходить у вас оправдання „завданнями великого історичного післяництва Польщі“.

Тепер знову, після якоїсь перерви, розпочався екстермінаційний похід Польщі на наші землі. Знову хотять заселити нашу землю чужим нашому народові елементом, і тепер це заселювання, це видирання нашої землі, має відбутися вже не лише в імя ославленого месіанізму польського народу, але і в імя демократизму. Сучасна польська демократія, яка взяла головну участь в поході проти нашого народу, висунула сучасне модне гасло — демократизм.

Дійсно, світова війна принесла з

собою необхідність демократизації земельної власності, необхідність віддати її в руки працюючого народу, але народу місцевого. Наш народ і на західно-українських землях був вже близький зреалізування свого ідеалу — отримання в якійсьнабудь спосіб у своє посідання землі з того запасу, що творить його національний депозит. Але прийшла польська влада і насадила польського осадника, котрий ані не приніс собою жадної користі для рільної культури, ані теж жадного демократизму, але за те місцевій людності наробив чимало шкоди і пакости. Не буду наводити тут чисел, скільки осадників сидить вже на землі, політій потом і кровю нашого селянина, осадників, спроваджених сюди на основі закону з 1920 р. Їх сидить вже на землі далеко більше, ніж подає це офіційна статистика, яка взагалі багато спраз представляє наскрізь тенденційно. Вони то наших мало-земельних і безземельних селян, позбавлених навіть надії на отримання землі, викидають на еміграцію хочби навіть до далекої Аргентини. А тимчасом тут, у соймі й сенаті, препарується новий закон, який вже систематично має спрощувати на українську й білоруську територію ще більші ватаги польських осадників і зі ще більшою силою має викидати наш бідний народ з його батьківської землі на чужину.

Правда в цьому законі кажеться про земельну реформу в цілій державі. Але ту земельну реформу мають перевести в цілій державі протягом 10-ти літ, а уряд має право щорічно парцелювати встановлений контингент землі в тих воєводствах і повітах, які від часу разі уважатиме найгіршим відповідним для своїх планів. Не підлягає сумніву, що в першім році після введення в життя того закону і в слідуєчих кількох роках буде визначена для парцеляції й осадництва передусім земля на т. зв. східних кресах, куди польська демократія вічно заохочує своїх земляків переїзжати.

Отже передусім будуть колонізовані наші землі: запас землі на кресах буде розпарцелюваний поміж тих ріжних кандидатів, про які говорить ст. 52. закону... (сен. Зубович: „Відки ця певність?“)... Маємо вже досвід... і лише може якісь відпадки нашої землі дістануться

нечисленним одиницям з місцевого населення; може їм дістанеться шось з церковної землі і то лише тому, що не годиться якось землю православної чи уніатської церкви віддавати римо-католицькому Полькові. Переважна частина контингенту землі буде віддана Полякам, і таким робом на наші землі нахлине знову повільно б. польських жовнірів, їх жінки, вдови, всілякі польські абсолювенти рільничих шкіл і т. д.

(Докінчення буде.)

Розбіжності.

Реасумція сенатської поправки до арт. 26. земельного закону. — Далішні поправки. — Сесія Українців і Білорусів.

По перерві понеділкового засідання сенату наслідком сесії „Визволення“, „П'яста“, хадеції та ППС. витверезилися, видно, усі сенатські групи та почали зовсім спокійно продовжувати голосування над земельною реформою у вівторок.

На самому початку засідання заявив керманій міністерства рільних реформ, що уряд добачує суперечність між прийнятими поправками до арт. 26 і 27. Справлений артикул 26 накладає на уряд тягарі, яких висоти тепер навіть не можливо передбачити. На те заявив марш. Тромпчинський, щоб допустити реасумцію. Поправку цю фактично зреасумовано 43 голосами проти 12 при повад державних від участі в голосуванні клубів ХН і ЗЛН.

По залагодженню того приступлено до дальшого голосування над слідуєчими поправками: До арт. 31, що трактує про спосіб виплачування належностей за примусово викуплені маєтки, прийнято комісійну поправку, яка усталює, що плата за примусово парцелювані маєтки має реалізуватися частинно в готівці, частинно в земельній ренті номінальної вартості або згідно з курсом, який усталисть міністер.

До арт. 51. прийнято теж поправку комісії про те, що від участі в парцеляції виключаються карані за провини проти польської держави, за дезерцію з польського війська і ті, що безправно брали в посідання чужу землю. В точці, яка обговорює право набування землі з дібр жертвої руки, замінено одне слово „виключно“ на „переважно“. У справленню виді ця точка 51. арт. каже, що землі з дібр жертвої руки мають право набувати не „виключно“, а переважно громадяне тої самої церкви і віри.

При голосуванні над 52 арт.

відкинено поправку Українців та Білорусів, яка змірала до забезпечення першинства при парцеляції місцевого населенню. Наслідком того українські та білоруські сенатори опустили сядю засідань. Сенат відкиненням тої поправки ще раз підкреслив, що в законі мова йде перш за все про колонізацію та осадництво на українських і білоруських землях.

До 53 арт. додано три нові уступки, на основі яких уряд видасть припис про речинні, до яких набувши землю при парцеляції мусять загосподаритися. Коли нові власники до приписаного речиння цього не вчинять, то уряд матиме право унаслідок продажу.

До 56 арт. прийнято поправку, на основі якої при парцеляції вірних господарств першество в набуванню землі мають свої власники у першій степені посвоячення, що мають рільничі кваліфікації. Вони набуватимуть ту землю по цінах викупу її державою.

До арт. 68 прийнято комісійний додаток з поправкою сен. Бузєка, щоб до часу вирішення відлику майно не може бути вміщене на листі маєтків призначених до парцеляції та не може бути викуплене державою.

На кінець прийнято поправку, на основі якої вірності інституцій довготермінового кредиту в заставних листах, обтяжених грунті, примусово викуплені, переходять з права на скарб держави, а той переливає їх на нових власників грунту, при чому прийнятий довг буде виключений з оцінки викуплених нерухомостей.

Таким чином у вівторок до 1-ої години сенат справився з цілим законом, надавши йому неподільний майже вигляд до того, який ухвалив сойм. Тепер вертає закон знову до сойму, де напевно стане новою предметом завзатої боротьби між поодинокими партіями.

Політика ґарантійного пакту і німецькі націоналісти.

Приготовлювана конференція міністрів закордонних справ від імені держав, що мають підписати ґарантійний пакт, має, крім численних тимчасових неясностей, одну неясність першорядної ваги для дошпакту: — це становище німецьких націоналістів, яких вплив на всю політику Німеччини є дуже значний. Коли європейські міністри зберуться в Люцерні або Берні, хто зна, чи в Берліні кабінет сто-

Д-р ІВАН БРИК.

ЗІ ЛЬВОВА У ПРАГУ.

Ми з дружиною рішилися їхати не на Краків а на Лавбне. Дорога тяжча і менше вигідна, але яке задоволення просто з рідної землі вискочити в Чехословаччину. Минаємо стації, проїздімо валити водою простори. Перед нами стає образ галицької господарки і... марево бідування народу.

„Deblina“, „Hrebepów“, „Slawsko“. Сонце розбиває задуму верхів. Опір шумить жовтий, грізний. А на серці сум. Хотілося повторити як Лепким: „Гей ріко! — однак наші шуми, в тобі хвиль грають, в мені думи“.

Лавочне. Ревія паспортів і клунів. Залізнична, митова і поліційна служба польська і чехословацька. Поведення польської служби — треба бути справедливим — культурне і поправне. Чеський митовий службовець трохи за енергійно шукає за п'яточкою.

Товаровий поїзд, а при ньому один особовий віз. Ідемо, а з нами водій і митова служба обидвох сусідючих держав. Границя. Справедливим, демократичним рішенням побіжних держав провудана

на живому тілі українського народу. Стація. Читаємо „Скотарське — Skotarske“, а далі „Воловець-Volovec“ і т. д.

Я нагадав собі, як їздив туди перед війною. Тоді я читав написи „Volóc“, „Kissolyva“, „Kishidwég“, „Beregszentmiklós“. Хто догадався б, що це Воловець, Скотарське, Пасіка, Чинадієво, що це українська земля?

Ні — такій чисто мадярська.

І перед моїми очима станув увесь звириний мадярський шовінізм, уся некультурність, що містилась у фразі „nem tudom“ уся глупота і короткозорість в політїні. Мені пригадалися слова Маджара товариша з неволі: „Нашим змаганням є, усі народи Угорщини змаганнями, робимо це в імя культури, бо наша культура найбільша і найстарша“. Я тільки всміхнувся. Жаль мені було того божайського мегальмана і глупого ігноранта. Грох закида собі з них доля, тяжко покарала історична Немезида.

У Скотарськї всідають у наш віз мушйни і жінки. Гарно й чисто одягнені. Здорові і певні себе. Полілась голосна українська мова. Кондуктор теж говорить по українськи. Навязуємо балачку. Пізнають, що ми свої з Галичини. Питають про наше життя-буття. Чу-

вали про голод, повені й інші благадати. Самі з Чехословаччини вдоволені, „бо тепер християни — чоловік, а давнійше собака“. Тільки бряк заробітків, тай біда, що „добиток тупий“ в порівнянні з цінами в місті. Тепер ідуть на вижен у Косицу.

Мукачів. Прощаємо наше миле товариство і всідаємо. Говоримо по українськи і нас розуміють, навіть Жидок, власник однокінки, що давнійше „не розумів ні слова“. Всідаємо і ідемо, а з поїзду несеться ще довго гомін української пісні.

Мукачів, чисте, гарне містечко, зовсім не подібне до наших брудних галицьких. Написи на вулицях і вивісках головню українські. Міст на Литорші. Далі село Підмонастир, а там на горі величній, жовтій Василіанський монастир з церквою.

Гостям зі Львова раді. При перекусі довга, щира розмова. Розпитуємо себе взаїмно. Описуємо оглядаємо церкву, внутрішнім улаштуванням більш зближену до православної, сад, анїний. Високі горби і роскішна, багата долина. А серед неї мов чортот кинена скеля, а на ній замок Ракошч. Суворо глядїть в сторону другої кріпости-монастиря. Віковий грабіжник-ворог української церкви і народу. Оглядаю

теж і досить цінну, переважно бсгословську бібліотеку.

Товариство оо. Василіян зробило на нас якнайкраще вражіння. Усі три отці Б. Р. і Г., люде інтелегентні, висококультурні і товариські. Вониж такі наші з Галичини, але виховують уже покоління з місцевого населення. Цілою душею віддані церкві і народові. Важкий і відповідальний їх обов'язок. Тому не дарують, а працюють, не жалючі здоров'я, щоб адержати народ при церкві, а через те і при своїй народності.

Маджари ще не перевелися. Таких є більшість гр. кат. парохів. Народ не знає їх ширю, гонить зі сел і під впливом агітації переходить на православ'я — на жаль обрусительне, московське. У московську дудку грають і маджари. Проти одних і других, однакових ворогів української ідеї йде бій завзятий, але успішний. Живе слово живою чистою ідеєю робить своє.

Попращали гостинних господарів і вернули на стацію. Купую білїсти, говорю по українськи і дістаю такуж відповідь. Віддаю до поїзду. Ще кілька стацій і на малій стації Батьо всідаємо до поїзду, що кошицько-богумїським шляхом веде нас прямо в Прагу.

ного, що лиши жінку і 13 дітей, поховано в Полонні. Трагична пригода викликала велике враження та серйозне співчуття для родини в цілій околиці.

Рестрація мушкетерів уодин. в 1907 р. Згідно із законом про загальну обов'язкову військову службу починається у Львові рестрація служивих чл. 1907 р., що триватиме до 15 жовтня 1925 р. Зголошуватися до рестрації в дотичних комітетах мають принести зі собою: 1. свідоцтво або метричний випис; 2. шкільне свідоцтво або індекс; 3. поліцейську метричну карту. Зголошуватися до рестрації по 15. X. будуть карати тюремно або грошовою карою.

Самогубство високого офіцера. У Варшаві викликало велику сенсацію самогубство високого урядового міністра військових справ «Полоні». Життєвого підполковника Живнського підбрав собі життя вистрілом з револьвера в день своїх угод, оскільки він у міністерстві створював невідповідності. Підполковник Живнський самогубство було те, що він був вмішаний у відому аферу Юзефа Гломбінського. Гломбінський свого часу взяв великі застави на доставку для армії, але не тільки, що нічого не доставив, але й сам з гримаси шев. У цій справі переслідують кілька разів Живнського, а перед кількома днями міністер військових справ завістав його в урядованні. Це й було безпосередньою причиною самогубства.

Видання Спілка «Діло» кооператива в обмін. поручило у Львові зливати своїх членів, по зумі § 14. зміненого статуту, — затвердженого торговельним судом у Львові, — доповнити свої впадені у ділі найдільше до дня 25 жовтня ч. р. до висоти 100 (сто) золотих. Невиповнення цього обов'язку означені річчю, без окремого повідомлення поштою кожного члена з особа, буде уважати по постанові зміненого і затвердженого судом статута за добровільне виступлення з членів Видавничої Спілки «Діло». 2-3

3 судової салі.

Сенсаційна розправа на тлі великоміського багна.

Роман Філясевич, убийця Ст. Корнеллі перед судом.

Перший день розправи.

Вже щодо побачень сенсацій — так Львів дісно може претендувати на назву великого міста! Львівська публіка ніколи не нудує, — вона вічно живе атмосферою шораз нових кривавих трагедій, з напруженням слідкуючи за всіма їх таємничими подробицями.

Вчора розпочався у львівському окружному канцелярському суді при вул. Баторого ек перед трибуналом присяжних суддів випілою однієї з таких трагедій, що викликає з величезного багна. На двох злочинців засів 22-літній «золотий молодець» Роман Філясевич, син директора львівської приватної школи, який 20 січня п. р. застрелив на личківському адміністративному в обставинах, досі ще невідомих, свого товариша з дитинчих літ та з північного безпутного життя на львівському бруку, 21-літнього Степана Корнеллі, сина радника самоуправного Вуля у Львові.

21. т. п. р. в 7 год. з'являючись на личківській цвинтарі у Львові мулярський робітник побачив на одній лавочці труп молодого есентантського молодого чоловіка. Оглядаючи ствердів, — утворюючи постріл з револьверу у дуже близькій віддалі. Небіжчик лежав напів на лавці, головою спертій об найближчу мотилу, з правою рукою в кишені пальто й поганим закритими одна на другу. Така позиція тіла а також брак револьверу й одна чужа мужеська шкільна рука аніж найдені коло трупа (обі руки де-мат були в рукавицях) насували підозріття вбивства, тим більше, що батько негата, радник Корнеллі, рішуче заперечує можливість самогубства.

Роман Філясевича переслухано як одного з перших, ще 22. січня, а то тому, бо стверджено, що пок. Ст. Корнеллі бачили з ним на вул. Пекарській ще вечором 20. січня. Філясевич цьому не заперечує, однак заявив, що відповідаючи Корнеллію з Академічної вулиці, де були разом у цукорні Залеского а потім у Мушкетерів, розпавшася біля палати Семінальських на Пекарській; Корнеллі був то йшов за якоюсь ділою в гору Пекарської вул. Зате вже при другій переслуханні Філясевич змінив свої зв'язки настільки, що він, мовляк, відвів Корнеллію аж на личківський цвинтар, куди той йшов на якусь зустріч. Ця неспівність і хитрість зв'язок, а також ствердження, що Філясевич Корнеллію вів до арештування Філясевича 9. лютого п. р. Арештований вже Філясевич признався до вбивства Корнеллі, однак заявив, що це сталося неогачи, при оглядах револьвера

при розмові на тему самогубства, яке ніби то він, Філясевич, збирався доклати в романтичній обстановці личківського цвинтаря. Після вбивства Філясевича свого найближчого приятеля Віктора Обмінського, а на найшості його, пішов у відвідини до проф. політехніки д-ра А. Ломницького. Через два дні виїхав до Славська з лещетами і там зустрів Обмінського, перед яким у великій тайні висповідався: Корнеллію агітував з його руки, але випадково.

Та вже при найближчих зізнаннях Філясевича до свідомого вбивства. Причому мали стати образливі слова, які в розмові на лавочці на лич. цвинтарі, мав кинути Корнеллію на адресу п-ни Ірини Ломницької, в якій він, Філясевич, любився. Філясевич візнав тоді Корнеллію підліткою-тиці слова, а коли той не хотів — застріляв його. Цю свою роль лише підтримує Філясевич підчас цілого судового слідства.

Розправи прозодить радник Антоневич, як потанті фігурують ради. Гетингер і ради. Швайцер. Вороніть ада. д-р Перлапкі, пошкодовану сторону заступає д-р Діерніш. До розправи покликано 65 свідків. З огляду на середовище, з якого рекрутувалися оба «герої сумного часу», розправа стягувала величезний натиск цінкової публіки, яку допущено лише за поименними білетами вступу. — Заинтригований головною живою світ, з огляду на славу допущання, якою в колах «золотої молоді» тишилися оба головні актори цієї трагедії. Оба вони у своїх 20-ти роках мали вже буйну минулину, яка від шкільної лавки криз до крововольчій ради польської армії, всілякі короткотермінові посади, дрібні митарства бездумне гуляння життя — одного з них завила в могилу, а другого посадили на лаву підсудних. Суне на вул. Баторого товня цікавих, жадна зануритись у брудні великоміського життя.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Небезпека нової війни на Сході. — Тайні рад. турецькі наради.

Між Туреччиною й СРСР. ідуть тайні наради за посередництва Літвінова для заключення союзу проти Англії. СРСР. гарантує Туреччині підмогу всім збройними силами в спорі за Мосуль, Туреччина попре СРСР. в усій акції проти Англії, головноруч у перешкодженні Англії уладити базу для своєї флотії на Чорному морі. — Подорожні, що прибули з Царгорода кажуть, що в цілій Туреччині незвичайне обурення проти Англії. Сподіються важких подій. Є чути, що Дарданеллі замкнуться для всіх кораблів, коли справа Мосуля не буде негайно полагоджена. Відложення рішення ціла тур. преса вважає фактом неможливим до прийняття. Ангорський уряд рішучий виступити якнайенергічніше.

Нові сан. проекти Габського.

Замісць повноважень для прем. Габського і замісць т. зв. рямкового закону про санацію екон. життя, мають випрацювати інший проект закону. Проекти ці пропонують союмови з буж. преліментарем на 1926. Від становища союму до тих проектів залежатиме доля уряду Габського.

Зід у Люцерні 15. жовтня.

Французький уряд одержав із Берліна півофіц. повідомлення про рішення запрошення на конференцію в Люцерні. Авар подає, що конференція буде 15. X.

Бірка.

Вчора в відношенні до передучорапської гонси послідувала знижка. Обороти середні.

Амер. дол. 6'38 — 6'42, канад. дол. 5'95 — 6'00, чеськ. кор. 0'17'30 — 0'18—, лей 0'02'75 — 0'02'80, франк. франк 0'26'30 — 2'26'80 швейц. фр. 1'12 — 1'14, англ. фунт 0'780 — 28'00.

Золото. 20 кор. 24'20 — 24'50, 20 франк 22'80 — 23'00; 20 марк. 28'00 — 28'20; 10 руб 30'50 — 31'00.

Срібло. Австр. кор. 0'50'00 — 0'52'00, 5 ав. кор. 2'55 — 2'65, фльорени 1'30 — 1'32, рубль. 2'05 — 2'10, рубль хлібним сріблом 1'00 — 1'18.

36'жн.

Пісення кр. з 1925 р. 23'00 24'00, жито зл. з 1925 р. 16'00 — 17'00, ячмін паст. 14'50 15'50 опес гал. 14 — 15.

Посмертні згадки.

Ирило Малицький, емер. управитель школи в Ширі, помер несподівано 15. п. м. на удар серця. Покійний був громадянином в позиві того слова розумний. Людина чесна, солідна, горючий патріот, перейшов в останніх літах через горючі важкі допущення. В часі світової війни лаштований на підстані німецького доноску, ставляв в Галергофії; за польських часів теж був арештований і відсидів свою «пайку» в «Бригідках». Покійний був загальнолюблений і шанований. Тому й не дивно, що на його похороні явилось багато народу зі Ширі й околиць. На вічний спочинок супроводжало Покійного б-тьох священників, учительський збір та шкільна молодь. Прошав Покійника гарною промовою місцевий парох о. Мих. Баричко, в імені українського учительства промовляв п. Іван Стронський з Пайкуловця, а в імені ширського громадянства б. його учень адвокат д-р Амьтаттер. В. И. П.

О. Петро Княжинський

соітник перебіської еп. Консисторії, парох Тисовині, жуковинського деканату по довгих терпіннях помер у Львові 22. вересня 1925 в 64 році життя.

Одечелені жінка і діти просять на похорон в п'ятницю 25. вересня в год. 3. поп. з капеллі Анатолія на Личківській вулиці. 515 1-1

ОПОВІСТКИ.

Репертуар «Українського Наддніпрянського Театру О. Миткевич:

Бережань. Сад Сокола. 26. IX. «Пісня Аза». 27. IX. «Маруся Богуславка». 29. IX. «Пан Твардовський». 30. IX. «Вік». 131 20-?

Український мішаний хор Д. Котика: п'ятниця 25. IX. Золочів. субота 26. IX. Золочів. неділя 27. IX. Золочів. понеділок 28. IX. Бродів. вівторок 29. IX. Бродів. 115 17-?

Власи на односторонній торговельний курс починаються а доміції Торговельної Школи Т-ва «Просвіта» у Львові вул. Корнеліт ч. 1. в будні дні від 9—10 рано. Предложити треба натуральне свідоцтво і зох. 10 впрохоро. 3-3

Дрібні оголошення.

ЛОЗИНА американської культури; штуби до садження і всякі кошаркарські вироби поручає кооп. «Згода» в Суходолі п. Галівиць великі. 512 1-1

АСТРАХАНИ

СЕЛЬСКИНИ

КРИМСЬКІ БАРАНКИ

НА ЖІНОЧІ ПОКРИТТЯ

НА ДОГІДНІ СПЛАТИ

СТАНІСЛАВА ВРОНСЬКОГО СИНІ, ЛЬВІВ площа Марійська ч. 10.

За редакцію відповідає І. Рудницький.

Видає Видавничий Спілка «Діло».

друкарні Видавничої Спілки «Діло» Львів, Ринок ч. 10.

КІМНАТА з удержанням для 2 академіків. Відомість вул. Снядечних ч. 5. II. пов. на право. 516 1-1

АКАДЕМІКОВИ некурчому винайдено соціальний покій. Потоцького 14. I. пок. ганком. 514 1-1

ПОШУКУЄТЬСЯ енергійної господині до з'явля доми і господарств у селянства на селі. Зголошення салти на Личківській Гортанів ad Сокаль. 509 1-1

ЖІНКА інтелігентна самітня, серйозна, літ, що позується на хатній і сільським господарстві, з дуже добрими зв'язками, пошукує місце. Львів, Йосифа Федоровича, Личківська 16. пастор. 510 1-1

ДИРЕКТОР ТЕАТРУ СТАДНИК має лист в Адміністрації. 1-1

УКІНЧЕНА семінарія III. р. пошукує лекції на селі. Зголошення салти на Адміністрації. «Шлях» під Інструкторка. 513 1-3

ПОШУКУЄТЬСЯ інструктора для учнів з II. кл. гімназійної, услів дієсточно. Греко-лат. уряд парохії Рави п. Креховичі коло Долини. 503 2-2

СІРАВЖІЯ НАГОДА! Проживаю за 630 л! Поважний дохід забезпечить собі кожний, коли заслує собі фабрику предметів необхідної потреби, без грошового вкладу і спеціальної освіти. Хто переверне 630 л. одержить інформації та приписи. «Континент» Львів, пл. Білоручевського 10. 504 2-2

ПОШУКУЮ лекції у Львові. Зголошення під студ. ветер. 506 2-2

АНГІЙСЬКОЇ та французької мови та літератури мчу одиноко та збірно. Адміністрація «Шлях». 508 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Радхадія не відповідає.

AURELIA

Під фірмою **AURELIA** буде відкритий для 24. IX. ч. р. модний магазин мод при пл. Марійській 5. (давний франк. готель) в вестибюлі на право. П. Т. Пани будуть мати нагоду переконатися, що найновіші і наймодніші моделі заграничні шийно спроваджені з Парижа і Відня є прадлиними унікалами. Ціна рекламні вишлого дуже понизити.

ВАЖНЕ для товстих!

Чай проти тавстіння

в пачках по зох. 2'50 поручає

Аптека М-ра Лешка Славославного 497 б). Львів, Галицька 19. 1-1

Перльмуттера Ультрамарина є найкращою і найшвидлішою краскою до біла, лавна і малювання. Спеціально ультрамарини для пшкороваень і текстильних фабрик

Фабрика ультрамарини

Х. ПЕРЛЬМУТТЕР

Львів—Знесіння.

190 бюрозі вул. Словачна 26. 7-10

Консервована школа крою і шиття під знаменою фірмою **НОЛАНДА** приймає без перерви на 3 місячний практичний курс крою і шиття, т. 457 моднярства. Шлях змислені 4-4 Львів, Станіца 8. II. п. (бічна Хоружини)

МАГАЗИН ФУТЕР

Е. СОЛІН Фльоріяна соліка

307 львів, собіського ч. 4. 9-16

поручає наймодніші футра, найліпшої якості, по уміркованих цінах — услівя догляди